

De personis diuinis

Foliū lxxxij

108

ergo fm esse sequitur pluralitate suppositoꝝ sicut ⁊ di-
 uersitas essentie in rebo creatis. neutꝝ aut in diuinis.
 Ad 20 ¶ Ad. ix. ddm. q. opatio egreditur ab agereone for-
 me vel virtutis q. est pncipiū opationis. ⁊ ideo nihil
 phibet a tribꝝ psonis q. sunt vnus nature ⁊ virtutis
 vna creatione pcedere. sicut si triū calidoꝝ esset vnꝝ
 numero calor. vna numero ab eis calefactio pueni-
 Ad 21 ¶ Ad. xxi. ddm. q. forme indiuiduātes i rebo crea-
 tis nō sunt subsistētes sicut in diuinis. ⁊ ideo nō est
 Ad 22 simile ¶ Ad. xxij. ddm. q. in rebo creatis ad multitu-
 dinem suppositoꝝ sequitur multiplicatio essentie. qd
 Ad 23 non accidit in diuinis. vnde rō nō sequitur ¶ Ad. xxij.
 ddm. q. licet tota et pfecta diuinitas sit in qlibet triū
 personaz fm pꝝtū modū existendū tamē ad pfecto-
 nem diuinitatis pnter vt sint plures modi. existēdi
 in diuinis. vt scz sit ibi a quo alius et ipse nullo et
 aliquis qui est ab alio nō em esset omūoda pfecto
 in diuinis nisi esset ibi pcessio verbi et amoris ¶ Ad
 Ad 24 xxij. ddm. q. ratio illa pcedit ac si diuine psonē per
 essentiam distinguerentur. sic em plenitudo gaudij
 quā habet pater in filio esset in aliquo extrinseco. et
 nō haberet pater hoc in seipso. Sed q. filius ē in pa-
 tre vt verbi ipse nō posset esse patri pleni gaudi-
 um de seipso nisi in filio sicut nec homo de seipso gau-
 det nisi p conceptionē quā de seipso habet.

¶ Utz nomen psonē puenienter possit predicari pluraliter in diuinis.

Exto queritur. utrū

nomen psonē puenienter possit pdicari plu-
 raliter in diuinis. Et videt q. nō. Persona em est
 substātia. vt ex definitione Boecij p3. sed suba nō p
 dicatur plurali in diuinis. q. nec psona. ¶ P. Alia no-
 mina absoluta pdicantur in singulariter in diuinis. vt
 sapiens. bonus ⁊ hmoi. sed hoc nomē psona ē nomē
 absolutum. q. nō dēet predicari plurali in diuinis.
 ¶ Itē nomē psona a subsistendo sumi videt cū signifi-
 cet indiuiduū in gne sube. ⁊ psona dicat qst p se vna
 subsistere at ad essentia pnter videt q. nō multipli-
 catur in diuinis. q. nec nomē psonē plurali pē pdicari.
 ¶ Sd dicebat q. licet subsistere sumat ab centia. in
 dicere possumus q. in diuinis sunt tres subsistētes. et
 Ad 4 sit q. tres psonē. ¶ Sd contra. Ea q. significat essentia
 in diuinis nō possunt pdicari plurali nisi sint adie-
 ctina que non trahunt numerum a forma signata.
 sed a suppositoꝝ. cū eouerso sit in substantiuis. ¶ Cū
 dicimus q. in deo sunt tres eterni si ly eterni adiecti-
 uel sumat. si vero substātiue. tūc vez est qd Athana-
 sius de q. nō sunt tres eterni sed vnus eternꝝ. h at no-
 mē psona ē substātiū nō adiectiū. q. nō dē pdicari
 in plurali. ¶ P. Licet adiectina essentialia predicen-
 tur pluraliter in diuinis. tamē forme significatē nō
 pdicantur pluraliter sꝝ singulariter em. et si em aliq

modo dicamꝝ pluraliter tres eternos in diuinis. nul-
 lo tamē modo dicimus tres eternitates. ⁊ si ergo ali-
 quo modo possit dici q. sint tres psonē in diuinis.
 nullo tamen modo poterit dici q. sint tres psonalita-
 tes. ¶ Sicut deus significat diuinitatē habentes
 ita psona diuina significat subsistētiē in diuinitate.
 sed sicut dicimus in diuinis tres subsistētes in diu-
 nitate. ita tres habentes diuinitatē. si ergo hac ratio-
 ne potest dici q. in diuinis sint tres psonē. Sicut po-
 terit dici q. sint ibi tres diꝝ. quod est hereticus. ¶ P. 7
 Boecius de in li. de tri. q. ideo nō sunt tres diꝝ. quia
 deus non differt a deo in dātate. sed sicut psona diuina
 non differt a psona diuina aliqua psonalitaris dif-
 ferentia vt videt. cum cōmune sit eis hoc quod ē eē
 personam. ergo persona non potest pluraliter predi-
 cari in diuinis.

¶ Sed contra est qd Aug. de in. viij. de trini. q. q. Contra remabo quid tres essent pater ⁊ filius ⁊ spūsanctus. responsus est q. sunt tres psonē. q. psona plurali in diuinis predicat. ¶ P. Athanasius de q. alia ē persona patris. alia filij. alia spūsancti. distinctio autē ē can- sa numeri. ergo persona pluraliter dē pdicari in diuinis.

¶ Respondeo ddm. q. noia substātiua sicut tam su-
 pra dictū est trahit nūmē a forma significata. adie-
 ctina vero a suppositoꝝ. Lūis rō est. q. noia substā-
 tiua significat p modū substātiē. adiectina vero per
 modū accidētis. qd indiuiduā et multiplicat p sb-
 iectū. substātiua vero p seipam. Cū ergo hoc nomē p-
 sona sit substātiū optet ex forma significata ipsius
 considerare vtz possit pluraliter pdicari. forma autē si-
 gnificata nomine psonē non est natura absolute. qz
 sic idem significaret nomē homis. ⁊ nomē persone
 humane. qd p3 esse falsus. sed nomē psonē significa-
 tur formalr incoicabilitas siue indiuidualitas subsi-
 stentis in natura sicut ex pmissis p3. Cū ergo pꝝrie-
 tates faciētes eē distinctū ⁊ incoicabile in diuinis sint
 plures optet q. nomē psonē plurali pdicet in diuinis
 sicut etiā in humanis plurali pdicat nomē psonē p
 pter pluralitatem pncipioꝝ indiuiduantium

¶ Ad pꝝmū q. ddm. q. psona ē suba indiuidua q. ē
 ypostasis ⁊ hec plurali pdicat. sicut p3 ex vtu greco
 Ad 2 ¶ Ad. ij. ddm. q. nomē psonē ē absolutū ex mō
 significadi. significat in relatione sicut ex pmissis p3
 Ad 3 ¶ Ad. iij. ddm. q. nomē psonē nō designat h solū qd
 est subsistere qd videt ad essentia pnter. sed etiam h
 qd est distinctum esse ⁊ incoicabile qd ē ppter pꝝrie-
 etates relatiuas in diuinis. ¶ Ad. iij. ddm. q. forma
 significata p nomē psonē nō est eēna absolute. sed
 illud qd ē pncipiū incoicabilitatis siue indiuidua-
 tionis. ⁊ ideo plurali pdicat. licet sit nomē substāti-
 uū. ⁊ ppter h etiā qz plures pꝝietates distinguen-
 tes i diuinis dnt eē ples psonalitates. Cū p3 solū ad
 Ad 4 ¶ Ad. vi. ddm. q. h nomē psona feat subsistere i na-
 Ad 5 tura diuina cū distinctōe ⁊ incoicabilitate h at nomē